

► 12 Agosto, 2019

La Tribuna

El sector turístic: els números canten

A on es generen molts més llocs de treball, el turisme està a un nivell salarial més alt que moltes altres activitats econòmiques

Que se'ns atribueixi només a nosaltres la més alta responsabilitat de la contractació temporal, quan altres importants sectors la practiquen més, és injust o molt imprecis

EDUARD FARRIOL
@diarideltarragona

President Federació Empresarial d'Hostaleria i Turisme de Tarragona

Eduard Farriol és president de la Federació d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme de la província de Tarragona (FEHT) des del maig de l'any passat. Director general de la cadena Oh!tels, entre el 2012 i el 2016 va ser el president de l'Associació Hotelera Salou - Cambrils - La Pineda.

Fa encara no un mes, aquesta tribuna del *Diari de Tarragona* em va donar l'oportunitat de "reclamar" algunes de les bondats que el turisme vacacional de costa comporta a la nostra economia i societat en general, davant de cert corrent d'opinió destructiva al respecte. Doncs bé, amb el permís de tots vostès, aprofito ara per concretar algunes dades prou significatives que trenquen dogmes o veritats sobrevingudes en relació amb el sector turístic; dades, en definitiva, que posen el turisme al seu just lloc com una activitat econòmica molt rellevant i constructiva a territoris com el nostre, la Província de Tarragona.

Quant a ocupació, segons les dades extretes de l'estudi de la Confederación Española de Hoteles y Alojamientos Turísticos (CEHAT), el sector turístic està contractant a un nivell salarial superior al d'altres activitats econòmiques, especialment pels grups més normals de treball i, en canvi, no ho està fent als grups de direcció o alts executius. El nivell salarial de contractació als serveis de restauració surt a 10,1 euros/hora a Espanya, mentre que altres activitats professionals com les de venedors, auxiliars d'infermeria o auxiliars de residències està sortint a 9,7 euros/hora. El nivell salarial d'un ajudant de cuina està en 9,4 euros/hora davant els 9,1 euros/hora d'un reposador de comerç o un peó d'indústria o de la construcció. En canvi, quan parlem del grup 1 de contractació, el nivell més alt de direcció, el sector turístic està pagant a 29,1 euros/hora als directors i gerents, mentre que altres activitats ho està fent a 34, euros/hora. És a dir, que a on es generen molts més llocs de treball, el turisme està a un nivell salarial més alt que moltes altres activitats econòmiques, i pel que fa als

càrrecs directius –molta menys força de treball– el turisme és més competitiu i ajusta els sous. Això és realment llustrar la riquesa de les poblacions turístiques? Amb aquests nivells salarials doncs som els únics que no creem benestar social i que col·laborem a ser municipis amb una renda familiar per sota de la mitja catalana? No.

De fet, quan ens comparem amb la Unió Europea, resulta que a Espanya estem pel damunt de la mitja del seu nivell salarial; cuiners, cambres o ajudants de cuina, per posar un exemple, estan cobrant a Espanya 9,4 euros/hora mentre que la mitja de la Unió Europea és de 9,1 euros/hora. Regne Unit, Alemanya, Països Baixos, Itàlia, per exemple, estan bastant per sota del nivell salarial del sector turístic espanyol.

Si ens agafem a la famosa temporalitat del nostre sector, també surten unes dades sorprenents que desmitifiquen molts apriorismes. A l'economia espanyola, en general, hi ha un 24,70% de

contractes temporals mentre que al turisme hi ha un 35,20%. Efectivament, en molts casos som una activitat econòmica de temporada que, com ja em vaig referir a l'anterior article, estem revertint amb nous projectes i reconversions innovadores del sector (som els primers interessats). Ara bé, que se'ns atribueixi només a nosaltres la més alta responsabilitat i fracàs de la contractació temporal, quan hi ha altres importants sectors de l'activitat econòmica que la practiquen molt més, és com a mínim injust o molt imprecis: la contractació temporal a la construcció i a l'agricultura a Espanya és del 43% i 61% respectivament, enfront del 35,20% del turisme que dèiem abans.

En fi, reitero el nostre clam –com a sector– que no és correcte, ni precís, ni aconsellable, posar el turisme al centre de totes les mirades crítiques dels problemes socials i de contractació derivats d'una activitat econòmica deprimida i negativa. No, el nostre sector no és així i, el més im-

portant, en absolut ho vol ser. Fa pocs dies, la Federació d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme de la Província de Tarragona (FEHT) va presentar un ambiciós estudi sectorial del turisme al nostre territori que ha encarregat al Centre Tecnològic EURECAT. Un complet estudi tècnic i transversal que, a més d'una anàlisi econòmica, també tractarà altres àmbits estructurals al sector turístic com són la sostenibilitat, la qualitat, la mobilitat, l'atracció i la retenció del talent. En definitiva, un gran esforç de tres anys i gairebé 90.000 euros que des del teixit empresarial de la Costa Daurada i les Terres de l'Ebre estem plenament convençuts que hem de fer, justament, per trobar les claus que ens han d'ajudar a consolidar la nostra activitat, el turisme vacacional de costa, com una activitat de valor afegit que creixi sobre els actius de la innovació, l'any turístic, el talent, l'orientació al servei i l'hospitalitat que ens caracteritza cap a tothom que ve a conèixer els atractius de la nostra destinació.